

[Ahlmann-Ohlson]

udviklingen er på den rette vej til fordel for vort miljø.

Sønderby (V):

Venstre kunne ikke drømme om at beklage, at vi får en drøftelse af dette emne, og at det er alvorligt, vil vi selvfølgelig også give hr. Hjortnæs ret i, for vi er alle sammen interesserede i, at der bruges så lidt som muligt af disse midler. Vi er derfor fuldstændig enige i intentionerne i forespørgslen, men vi er ikke helt enige i, at det er miljøministeren, der skal tage initiativet i sagen. Vi mener, at der er mange, der skal være med i dette arbejde, både producenterne af midlerne, de, der sælger dem, og forbrugerne.

Det sæt af regler, som allerede er kommet på lovgivningsområdet i 1979, har taget fat på nogle af problemerne, og nu har ministeren jo lige redegjort for, at der på nogle områder vil komme yderligere lovgivning, og derfor er der altså på de nødvendige områder lovgivning på vej, og på de andre områder er man, som jeg senere skal gøre rede for, i fuld gang med at tage fat på de skadelige virkninger af brugen af bekæmpelsesmidlerne. På baggrund af det beslutningsfor-slag om bekæmpelsesmidlers brug, som SF fremsatte sidste år, afgav vi jo en beretning, hvor flertallet sagde, at ministeren skulle komme med en redegørelse. Denne redegørelse har vi fået, og derfor kunne man vel nok sige, at forespørgslen er unødvendig, men ikke diskussionen. Man kunne have taget en diskussion om redegørelsen, men ikke ligefrem stille en forespørgsel, for ministeren har jo i sin redegørelse sagt, at man må prøve på at få løst det problem, at forbruget stiger, man må prøve på at omlægge forbruget til mindre skadelige bekæmpelsesmidler, og man må forske yderligere. Det gælder på dette område ligesom på alle andre, at forskningen skal prioriteres højt, og nogle af de problemer, som blev nævnt i forbindelse med den drøftelse, vi havde i udvalget om SFs forslag, har ministeren jo også taget fat på.

Vi er derfor meget tilfredse med den redegørelse, ministeren har fremlagt, og synes egentlig, at den dækker de synspunkter, vi fra venstres side har med hensyn til løsningen af disse problemer.

Baggrunden for denne forespørgsel er, sagde hr. Hjortnæs i går til Jyllands-Posten, at »stigningen i brug af sprøjtemidler« – nu kalder hr. Hjortnæs dem sprøjtemidler, men jeg er blevet belært om fra landbrugsministerens side, at det ikke hedder sprøjtemidler, men bekæmpelsesmidler – »gennem de sidste tre år er alarmerende«.

Nu bestemmer hr. Hjortnæs selvfølgelig ikke, hvor stor en overskrift en sådan udtalelse får i avisen, men den er jo i hvert tilfælde medvirkende til at skabe angst for, at der slet ikke bliver gjort noget, men det synes jeg egentlig ministeren allerede har gjort rede for ikke er tilfældet, og også nogle af de punkter, jeg vil komme ind på senere, er med.

En sådan udtalelse er altså i sig selv alarmerende, og statistisk har hr. Hjortnæs selvfølgelig ret; det har ministeren også været inde på. Men denne stigning i forbruget hænger jo ikke kun sammen med uforsvarlig og uhensigtsmæssig brug af disse midler. Den hænger sammen med en masse ændringer, der sker i landbrugets driftsformer: der bliver mindre kvæg på grund af arbejdskraftproblemer og på grund af mælkekvoter, og derfor bliver der altså færre arealer med græs. Der kommer andre sorter ind på markedet, f.eks. vinterbyg, der skal bruge svampemidler. Man bruger væksthæmmende midler, fordi mejetærskerne ellers ikke kan klare problemerne. Og der bliver for store tørringsomkostninger, fordi man skal bruge for megen energi til at få kornet tørret. Man har for lidt arbejdskraft ude omkring. Jeg ved ikke, om hr. Hjortnæs har oplevet at hakke roer, men det er i hvert fald ikke muligt at få nogen mennesker til at hakke roer mere, og derfor er man nødt til at bekæmpe ukrudtet med nogle midler. Der er således mange ting, der påvirker i allerhøjeste grad, herunder ændrede vejrforhold og en hel masse andre ting.

På ét område har hr. Hjortnæs ret, og det nævnte ministeren også, nemlig at der i landbruget har været en teori om, at man kunne plansprøjte, det vil sige, at man skulle sprøjte, inden angrebene kom, men det er man for længst gået bort fra af økonomiske grunde, og derfor er der nu kommet varsling, så man først bruger bekæmpelsesmidlerne, når det er nødvendigt.

Hvorfor anvendes disse midler så? Det er ikke kun for landmandens skyld, det er ikke